ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις: 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ
ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ—ΑΡ. 5.871
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΜΑΡΤΙΟΥ
1964
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ζωηρὰ διατηρεῖται ἡ ἀπήχησις τοῦ Λόγου τοῦ Θρόνου, τοῦ πρώτου λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ νέος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Διότι, ἂν καὶ εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ Λόγος συντάσσεται ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνον κυβέρνησιν καὶ ἑπομένως εἶναι εὐθυγραμμισμένος μὲ τὴν πολιτικήν της, βασιζομένην ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει εἰς τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ, καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ λόγος ἐγκρίνεται καὶ ἐκφωνεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, τοῦ προσδίδει κάτι ἀπὸ τὴν ἰδικήν του προσωπικότητα. Ὁμιλεῖ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Βασιλεύς. Καὶ πολὺ περισσότερον, ὅταν εἰς τὸν λόγον περιλαμβάνωνται φράσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰς σκέψεις καὶ προθέσεις τοῦ Βασιλέως, ἔστω διατυπωμένας ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνον κυβέρνησιν καὶ υἱοθετουμένας ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὁ λόγος ἀποκτᾷ μεγαλύτερον εἰδικὸν βάρος. Τέλος, ὅταν εἶναι ὁ πρῶτος λόγος ἑνὸς νέου Βασιλέως, ἡ σημασία του καθίσταται σπουδαιοτέρα.

Δικαίως λοιπὸν συνεκινήθη ὁ Λαὸς εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ λόγου αὐτοῦ. Ὄχι τόσον διὰ τὰς περικοπάς, τὰς ὁποίας αὔριον θ' ἀκούσῃ ἐν πλάτει ἀναπτυσσομένας εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ὅσον διὰ τὰς φράσεις, τὰς συνδεομένας μὲ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. «Ἀνέρχομαι εἰς τὸν Θρόνον ὑπὸ συνθήκας ὁμαλοῦ καὶ ἠρέμου πολιτικοῦ βίου. Καὶ εὔχομαι ὁ ὁμαλὸς βίος νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε καὶ εἰς τὸ μέλλον»—ἄρα καὶ ὁ Βασιλεὺς θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, καθ' ὃν τρόπον τὸ Σύνταγμα προβλέπει καὶ ἐπιτάσσει. «Θὰ εἶμαι πάντοτε ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος. Κατέχομαι ἀπὸ τὴν βαθεῖαν συνείδησιν ὅτι εἶμαι Βασιλεὺς ὅλων τῶν Ἑλλήνων».

Ἐπὶ πλέον ζωηροτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπήχησις τῶν πρώτων ἀποφάσεων τοῦ νέου Βασιλέως. Περιεκόπη τὸ ἐπίθετον «μέγα» ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Αὐλαρχεῖον. Καὶ διωρίσθη ὡς Αὐλάρχης (σκέτος καὶ ὄχι πλέον «μέγας») ἕνας τιμημένος ἀξιωματικός, μαχητὴς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μαχητὴς εἰς τὴν Πίνδον, μαχητὴς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν, μαχητὴς εἰς τὸν Γράμμον, παρὼν πάντοτε εἰς τῆς Πατρίδος τὴν φωνήν. Ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ σοφὸς Συνταγματολόγος Καθηγητὴς κ. Σγουρίτσας θὰ εἶναι ἔκτακτος σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, πλὴν τοῦ ὑπευθύνου πρωθυπουργοῦ.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν, ὅτι ὁ νέος Βασιλεύς, ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου του, ὑπεκλίθη βαθύτατα ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν. Καὶ τὸν βαθὺν σεβασμόν του πρὸς τὸν Λαόν, πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ ὁποίου ἐτόνισεν ὅτι ἀποβλέπει ὡς μόνην πηγὴν ἰσχύος, ἀπέδειξε μὲ τὰς πρώτας ἐν συνεχείᾳ ἀποφάσεις του, αἱ ὁποῖαι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ἐγκαινιάζουν ἁπλῶς μίαν νέαν βασιλείαν, ἀλλὰ μίαν νέαν ἐποχήν: Τὴν ἐποχὴν τῆς προοδευτικῆς ἐθνικῆς δημοκρατίας.

Ἐχειροκροτήθη ταῦτα εἰπὼν ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς τῆς Βουλῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνέβη διὰ πρώτην φοράν. Καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ σβήσουν ποτὲ ἀπὸ τὴν μνήμην του τὰ ἰδικά του λόγια, εἰδικῶς ἡ διακήρυξις τῆς βαθείας συναισθήσεώς του, ὅτι εἶναι Βασιλεὺς «ὅλων τῶν Ἑλλήνων», οὔτε νὰ σβήσουν ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀκοήν του τὰ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς χειροκροτήματα. Καὶ εἰδικῶς εὐχόμεθα νὰ δοθῇ εἰς τὸν νέον Βασιλέα ἡ εὐκαιρία, ὅπως καλέσῃ εἰς τ' Ἀνάκτορα πρὸς ἀκρόασιν τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κομμάτων, εἰς ἔμπρακτον ἐπιβεβαίωσιν τῆς διακηρύξεώς του καὶ εἰς συμβολισμὸν τῆς μεγάλης ἑνότητος, τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκην, πάντοτε μέν, ἀλλὰ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὰς παρούσας στιγμάς.

Βεβαίως, ὑπάρχει ὁ κομμουνισμός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐχθρὸς καὶ τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας καὶ τοῦ ἔθνους. Ἀλλ' αὐτός, ἐν πρώτοις, δὲν πρέπει νὰ συνταυτίζεται μὲ τὰς μάζας τῶν ψηφοφόρων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐμπνέονται μόνον ἀπὸ κοινωνικὴν δυσαρέσκειαν καὶ τάσιν διαμαρτυρίας διὰ μίαν κατάστασιν οὐδόλως ἐνθουσιαστικήν. Καὶ ἔχομεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ρευστότητος τῶν μαζῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι σήμερον οὔτε αἱ 800 χιλιάδες τοῦ 1958, οὔτε αἱ 700 χιλιάδες τοῦ 1961, ἀλλὰ μόνον αἱ 542 χιλιάδες τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Ἐκ δευτέρου ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ πληγῇ ἀπὸ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον, τὸ ὁποῖον ἐκράτει ἕως τώρα ἐκτὸς τῶν ἀνακτόρων τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀριστεροῦ κόμματος, ἀλλὰ θὰ πληγῇ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν πολιτικὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην— ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα δεν παρέλειψε νὰ διακηρύξῃ καὶ ὁ νέος Βασιλεὺς ὡς βασικὰς ἀρχὰς τῆς ἀρχομένης μὲ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ μὲ τὸν Γεώργιον Παπανδρέου εἰς τὸ κυβερνητικὸν πηδάλιον νέας ἐποχῆς.

ΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Ο κ. ΤΟΥΣΗΣ ΔΙΕΠΙΣΤΩΣΕ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΑΒΕΡΩΦ

ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Τούση ἐπὶ τῆς ἐρεύνης τὴν ὁποίαν ἐνήργησε διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ ὑφυπουργεῖον Τύπου.

Ὁ κ. Τούσης ὑπογραμμίζει ὅτι διεπίστωσε παρανομίας, παρατυπίας, καὶ ἀδικαιολογήτους δαπάνας, ὡς καὶ διάθεσιν κονδυλίων εἰς σκοποὺς ἑτεροκλήτους καὶ ξένους πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν μυστικῶν κονδυλίων, καθὼς καὶ τὴν ἐπιδότησιν κονδυλιούχων καὶ μονίμων ὑπαλλήλων παράτυπον καὶ παράνομον. Ὁ κ. Τούσης ἐπισημαίνει: ἰδιαιτέρως τὴν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Εὐγ. Ἀβέρωφ διαχείρισιν κονδυλίου 10.000.000 δρχ. διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ δικαιολογητικὰ καὶ δὲν ἀναφέρεται ἡ αἰτία τῆς δαπάνης. Ἁπλῶς ἀναφέρεται ὅτι ἀφοροῦν «ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας».

Ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἀφιεροῦται διὰ τὴν διάθεσιν κονδυλίου 600.000 δρχ. εἰς βάρος τῶν κονδυλίων ἐθνικῶν ἀπορρήτων δαπανῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου 400.000 δρχ. κατεβλήθησαν εἰς τὸν Α. Δημητριάδην δῆθεν δημοσιογράφον ἐν Γερμανίᾳ φερόμενον ὡς ἐκδότην ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλὰς ἐν Γερμανίᾳ». Ἐκ τῶν ὑπολοίπων 200.000 διετέθησαν 100.000 δρχ. εἰς δύο διευθυντὰς λαθροβίων ἐφημερίδων καὶ ἕτεραι 91.076 δρχ. εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἕτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται εἰς τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀποστολῆς εἰς Βόννην ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν 5.000 δολλαρίων διὰ τὸ γνωστὸν σκάνδαλον τῆς ἐξαγορᾶς τῶν δικηγόρων τοῦ Μέρτεν. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μακρῆ καὶ Θεμελῆ. Ἄλλο μέρος ἀναφέρεται εἰς τὴν παράνομον καὶ ἀδικαιολόγητον ἐπιδότησιν μὲ μικρὰ ποσὰ τῶν ἑκάστοτε καλυτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Τέλος ἄλλο τμῆμα τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται εἰς τὴν διάθεσιν ποσοῦ δι' εἰδικὰς ἀνάγκας τῆς ἐν Οὐάσιγκτων πρεσβείας ληφθέντος ἐξ εἰδικοῦ κονδυλίου καταβληθέντος ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν διακανονισμὸν ὀφειλῆς της πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν συνηγόρων τοῦ Μέρτεν ὁ κ. Τούσης προβαίνει εἰς τὰς ἀκολούθους διαπιστώσεις:

Δι' ἐγγράφου (ὑπογράφει ἐντολῇ τοῦ ὑπουργοῦ ὁ Ν. Καρανδρέας) πρὸς τὴν πρεσβείαν τῆς Βόννης ἀπεστάλησαν 5.000 δολλάρια δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Θ. Ὑψηλάντη «δι' ἀπόρρητον ἐθνικὴν ἀνάγκην» ἄνευ τινὸς εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ. Ὡς προκύπτει ἀπὸ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον εἰσπράξεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐκ δρχ. 150 004,85 ποσοῦ ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη ἐπὶ γερμανικῆς Τραπέζης, ὡς δὲ καταθέτει ὁ κ. Ὑψηλάντης περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ποσοῦ τοῦ εἶχε τηλεφωνήσει προηγουμένως ὁ ὑπουργὸς κ. Κ. Τσάτσος. Τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου εἶχε προηγηθῆ ἔγγραφον τῆς πρεσβείας τῆς Βόννης ἀναφέρον ὅτι ὁ Μέρτεν θὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἐξ ἀνακοινώσεως τῆς πρεσβείας ἐν σχέσει μὲ τὴν δήλωσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Μακρῆ. Ἐπηκολούθησεν ἀναφορὰ τῆς πρεσβείας τῆς Ρώμης ὅτι ὁ δικηγόρος τῶν κ.κ. Μακρῆ καὶ Θεμελῆ δι' ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεών των κατὰ τοῦ Μέρτεν παρακαλεῖ νὰ τοῦ γνωστοποιηθῇ ἂν ἡ ἀμοιβὴ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν κ.κ. Μακρῆ καὶ Θεμελῆ, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Πρὸς τὸν πρεσβευτὴν ἐστάλη τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὅπως προκαταβληθῇ εἰς τὸν δικηγόρον κ. Ντάς ἡ ζητηθεῖσα ἀμοιβὴ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας του διαθεσίμων καὶ ταῦτα θέλουσι διακανονισθῆ ἐντεῦθεν ἐξ ἰδίων. Μετὰ ταῦτα ἀναφορὰ τῆς πρεσβείας τῆς Βόννης διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται νὰ διευκρινισθῇ ἐὰν ἡ ἀμοιβὴ τοῦ δικηγόρου θὰ καταβληθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 5.000 δολλαρίων καὶ ἐὰν θὰ βαρύνῃ τοὺς κ.κ. Μακρῆν καὶ Θεμελῆν ἢ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Εἰς ἀπάντησιν ἐστάλη (κρυπτογραφημένον) τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ὡς ἄνω δικηγόρου θέλει μόνον προκαταβληθῇ ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δολλαρίων προστίθεται δὲ ὅτι ἡ δαπάνη αὐτὴ θὰ βαρύνῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ οὐχὶ τὸ δημόσιον καὶ οὗτοι θέλουν φροντίσει διὰ τὴν κάλυψιν του.

Ἀκολούθως ἡ πρεσβεία τῆς Βόννης ἀνέφερεν ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 5.000 δολλαρίων κατεβλήθησαν διὰ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν 10.000 μάρκα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπεστράφη ἐντὸς ἐν σφραγίστου φακέλου. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκ μέρους τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου του κ. Κοσμαδόπουλον ἡ ἑξῆς ἔγγραφος ἐντολή: «Παρακαλῶ ὅπως παραλάβητε πρὸς διάθεσιν κατὰ τὴν διαταγὴν μου δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας 1) Τὸ ποσὸν 10.832,50 μάρκα ὅπερ ἐπεστράφη ὑπὸ τῆς ἐν Βόννῃ πρεσβείας καὶ 2) Τὸ ποσὸν τῶν 75.553 δρχ. ὅπερ ἀπεδόθη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς ἐξόφλησιν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου Ντάς ἥτις προκατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἐν Βόννῃ ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Πράγματι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διετέθη εἰς διάφορα πρόσωπα.

Ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ἐγγράφων προκύπτοντα πραγματικὰ περιστατικὰ — συνεχίζει ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Τούση— ἀνακύπτουν αἱ ἑξῆς ποινικαὶ εὐθῦναι:

1) Δι' ἐκμετάλλευσιν διαπεπιστευμένων (ἄρθρον 257 Π.Κ.) ἂν μὴ δι' ὑπεξαίρεσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (ἄρθ. 258 Π.Κ.) καὶ 2) διὰ παράβασιν τοῦ νόμου περὶ προστασίας ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἡ ἰσχυρισθεῖσα ἀνωτέρω καταβολὴ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸν κ. Ε. Ἀβέρωφ ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ὡς γενομένη κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὴν μορφὴν τῶν ἀνωτέρω πράξεων δεδομένου ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν 10.000 μάρκων εἰς Γερμανὸν δικηγόρον ὑπόλογος ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ἢ ἔστω ὁ τυπικῶς φερόμενος ὑπόλογος Ν. Καρανδρέας ὅστις ἐποιήσατο καταβολὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, παράνομον μὲν ἀλλ' πάντως γενομένην. Παραλείπομεν ἐν προκειμένῳ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκ τῶν γενομένων καταβολῶν καλυπτιουσῶν τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 75.500 ἐξαιρέσει πιθανῶς 3—4 ἐξ αὐτῶν οὐδεμία ἐγένετο πρὸς συγκεκριμένην ἀπόρρητον καὶ μὴ δυναμένην ἐκ τῆς φύσεώς της νὰ κατονομασθῇ ἐθνικὴν δαπάνην.

Περαιτέρω ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Τούση ὅτι ἐκ τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν διετέθη ποσὸν 600.000 εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Τύπου. Τὸ ποσὸν τοῦτο διέθεσεν ὁ τότε ὑπουργὸς κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἐντύπων καὶ ἐνίσχυσιν συγγραφέων, ἀφοῦ ποσὸν ἐκ 400.000 ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐν Βόννῃ πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλάς».

Ὑπὸ τὰ ἀνωτέρω δεδομένα ἔχομεν —λέγει ὁ κ. Τούσης— τὰς ἑξῆς παραβάσεις:

1) Κακῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν διετέθησαν κονδύλια πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου του εἰς ἕτερον ὑπουργεῖον. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε καὶ συγχωρητέον κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐν προκειμένῳ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τὸν νόμον περὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.

2) Κακῶς διετέθη τὸ ποσὸν δι' ἀπόρρητον ἀνάγκην, ἔστω παρατύπως ἐγκριθέν, εἰς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἀγορᾶς ἐφημερίδων ὡς εἴρηται.

3) Καὶ ἂν ἀκόμη τεθῇ ὡς βάσις ὅτι διετέθησαν ὡς δαπάνη τοῦ κράτους ἀσχέτως τοῦ ἂν ἐνέπιπτον εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 41 διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ 17 διὰ τὸ ὑπουρ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΕΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑ. Οἱ κάτοχοι δεκτῶν τηλεοράσεως εἰς τὴν πόλιν μας, παρηκολούθησαν τὴν Παρασκευὴν δέησιν τὴν ὁποίαν ὁ Πάπας Παῦλος ὁ ΣΤ' ἀνέπεμψεν ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα. Ἡ δέησις μετεδόθη εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπικαίρων τῶν ἰταλικῶν πομπῶν ραδιοτηλεοράσεως.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ

Αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Γεώργιος Παπανδρέου θ' ἀναγνώσῃ αὔριον εἰς τὴν Βουλήν, ἀσφαλῶς θὰ ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Λαὸς ἔστειλεν ἐκεῖ, ἐγκρίνας τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Τὰ προσωπικὰ θέματα θὰ παραμερισθοῦν, κατὰ τὴν ὑπεύθυνον στιγμὴν τῆς ψηφοφορίας. Ἡ δε κυβέρνησις θὰ κριθῇ ἐν συνεχείᾳ ὄχι ἐκ τῶν προσώπων της, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἔργων της, τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ἐνδιαφέρουν τὸν Λαόν. Ὡς πρὸς τὴν Ἀντιπολίτευσιν, θὰ κερδίσῃ καὶ αὐτὴ πλησίον τῆς κοινῆς γνώμης, ἐὰν παράσχῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν χρόνου.

Η ΛΩΖΑΝΝΗ

Πρέπει νὰ εἶναι «ντὶπ μπουνταλάδες» οἱ Τοῦρκοι, διὰ νὰ μᾶς ἀπειλοῦν μὲ αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης. Ἡ συνθήκη αὐτή, προβλέπουσα τὸ ἀνοχύρωτον καὶ ἄοπλον τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, δὲν τηρεῖται σήμερον, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι Ἑλλὰς καὶ Τουρκία ἀνήκουν (τοὐλάχιστον τυπικῶς) εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν συμμαχίαν, ἑπομένως δὲν ὑπάρχει περίπτωσις νὰ στρέψῃ ἡ μία τὰ ὅπλα κατὰ τῆς ἄλλης. Ἐὰν ἡ Τουρκία θελήσῃ ν' ἀφοπλισθοῦν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, βεβαίως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ ὅτι δέχεται, ἀλλὰ φυσικὴ συνέπεια θὰ ἦτο ν' ἀποσύρῃ παραυτα τὸ Ἑλληνικὸν κλιμάκιον ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖον τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν Σμύρνην, διότι δὲν νοεῖται μονομερὴς ἀντίληψις περὶ συμμαχίας. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, μία αἴτησις τῆς Τουρκίας περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης θὰ ἔδιδεν εἰς τὴν συνυπογράψασαν τὴν συνθήκην αὐτὴν Ρωσίαν, ὡς πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων, νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ κάποιαν γνώμην. Ἂν λοιπὸν ἡ Τουρκία τολμᾷ, ἂς τὸ δείξῃ. Τὴν Ἑλλάδα δὲν πρόκειται νὰ τὴν πτοήσουν ἀπειλαί, μάλιστα τοιούτου εἴδους, στρεφόμεναι κατ' οὐσίαν ἐναντίον τῆς ἰδίας τῆς Τουρκίας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ἁπλῆ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ προσωπικοῦ ἰατροῦ τοῦ ἐκλιπόντος Βασιλέως Παύλου διὰ τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας του, μὲ ἀναπόλησιν τῶν δοθέντων εἰς τὴν δημοσιότητα ἰατρικῶν ἀνακοινωθέντων καὶ τῶν γενομένων ἐπισήμων δηλώσεων, δίδει τὸ μέτρον τῆς ἐξαπατήσεως τοῦ λαοῦ διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ ἄρχοντος. Ἐὰν ἡ διαδοχὴ τῶν ψευδῶν ὠφείλετο εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀσθενῆ, ὅστις ἦτο μανιώδης ἀναγνώστης τῶν ἐφημερίδων, νομίζομεν ὅτι ἐξελέγη ὁ χειρότερος τρόπος. Ὅταν, κάποτε, ὁ ἀμερικανὸς Κροῖσος Ροκφέλερ ὑπέστη καρδιακὴν προσβολὴν καὶ οἱ ἰατροὶ συνέστησαν ἀποφυγὴν πάσης συγκινήσεως, οἱ «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης», τῶν ὁποίων ἦτο φανατικὸς ἀναγνώστης ἀνέλαβον νὰ ἐκδίδουν ἕνα εἰδικὸν φύλλον καθημερινῶς, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν περιελαμβάνετο καμμία εἴδησις δυναμένη νὰ ταράξῃ τὴν καρδίαν τοῦ δισεκατομμυριούχου. Δὲν συνέβαινε τίποτε τὸ κακὸν εἰς τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος μετεβλήθη αἰφνιδίως εἰς παράδεισον. Οὔτε κλοπαί, οὔτε διαρρήξεις, οὔτε ἐγκλήματα, οὔτε διεθνεῖς διενέξεις, οὔτε θάνατοι προσφιλῶν, οὔτε ἀπεργίαι, τίποτε... Καὶ ὁ γέρων ἐλάμβανε καθημερινῶς, μέχρι τοῦ θανάτου του, τὸ πλαστὸν αὐτὸ φύλλον. Ἀλλὰ ἦτο μόνον ἕνα φύλλον. Τὰ δημοσίως κυκλοφοροῦντα εἶχον ὅλως διάφορον ὄψιν. Ἐδῶ, θὰ ἦτο λίαν εὐχερές, ἐὰν ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς ἐκδότας τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, νὰ παραδίδουν καθημερινῶς, πρὸς χρῆσιν μόνον τοῦ Βασιλέως, ἕνα πλασματικὸν φύλλον εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας του. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου, ἐπροτιμήθη ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας ἀπὸ ἕνα ὁλόκληρον λαόν...

ΤΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΜΑΣ

Ὀρθῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπελήφθη τῆς ἀθρόας ἀγορᾶς ἐκ μέρους ἀλλοδαπῶν ἑταιριῶν καὶ μεμονωμένων ἀτόμων, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, παραλιακῶν ἐκτάσεων, πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν. Καὶ νομίζομεν, ὅτι ἔχει τὸν τρόπον ἐξουδετερώσεως αὐτῆς τῆς ἀδιστάκτου ἀπὸ μέρους χωρικῶν, ὀπαδῶν τοῦ ταχυπλουτισμοῦ, ἐκποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν ἀκρογιαλιῶν: Νὰ μὴ χορηγήσῃ ἀδείας εἰς κανένα ξένον! Καὶ εἰς καμμίαν μικτὴν ἑταιρίαν, ἐὰν τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας. Τί θὰ κάμουν οἱ «ἔξυπνοι» ἀγορασταί; Θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ μεταβιβάσουν τὰς ἰδιοκτησίας, τὰς ὁποίας ἀπέκτησαν κατὰ παραπλάνησιν. Ἐπὶ πλέον, νὰ γίνῃ βαρεῖα (καὶ δικαία) φορολόγησις τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος.

"Η ΗΜΕΡΑ,, ΑΘΗΝΩΝ

Χαιρετίζομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς νέας πρωϊνῆς ἐφημερίδος «Η ΗΜΕΡΑ» ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ἡ ὁποία ἦλθε νὰ προσδώσῃ ἕνα νέον προοδευτικὸν τόνον εἰς τὸν τεχνικὸν τομέα τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου ὑπόσχεται νὰ συμπληρώσῃ τὸ πράγματι ὑπάρχον κενὸν εἰς τὴν πλήρη καὶ ἀντικειμενικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ, ἀσχέτως πολιτικῆς γραμμῆς, εὐχόμεθα δὲ εὐδοκίμησιν τῆς προσπαθείας εἰς τοὺς ἐκδότας —διευθυντὰς τῆς μεγάλης συναδέλφου τῆς πρωτευούσης κ. κ. Πᾶνον καὶ Γεώργιον Ἀθανασιάδην. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ εἶναι ὅλως ἄσχετος πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀθηναϊκῆς συνωνύμου της.

Θὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀπολυθέντες διὰ λόγους πολιτικοὺς δημόσιοι ὑπάλληλοι

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὸ Πάσχα ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπολυθέντων διὰ πολιτικοὺς λόγους δημοσίων ὑπαλλήλων βάσει τοῦ γνωστοῦ νόμου 2500)53. Τοῦτο ἐπεβεβαίωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μητσοτάκης, πρὸς ἐπιτροπὴν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπολυθέντων βάσει τοῦ νόμου τούτου προσθέσας ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τοῦτο ὡς θέμα χρῆζον ἀντιμετωπίσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Ἡ ἔκθεσις κ. Φλώρου ἀποκαλύπτει ὅτι ἠσκήθη πίεσις ἐπὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Σαρτζετάκη

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐδόθη χθὲς εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1963 ἔκθεσις πρὸς τὸν ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τοῦ κ. Α. Φλώρου ἐπιθεωρητοῦ Δ' περιφερείας ἐπὶ ἐρεύνης τὴν ὁποίαν ἐνήργησε κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς Θεσσαλονίκην ἐξ ἀφορμῆς δηλώσεως ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἀντεισαγγελέως κ. Β. Σακελλαρίου περὶ «ἐγγειῶν» δυσχερειῶν κλπ. ἐπὶ τῆς διεξαγομένης τότε ἀνακρίσεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη.

Ὁ κ. Φλῶρος εἰς τὴν ἔκθεσίν του κατονομάζει σοφεῖς παρεμβάσεις τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόλλια εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ὡς ἠθικῶν αὐτουργῶν εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Λαμπράκη ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ διὰ τὴν πλήρη συγκάλυψιν τῆς συνταρακτικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ὁ κ. Κόλλιας, κατὰ τὰς ἀπροκαλύπτους αὐτὰς ἐπεμβάσεις του καὶ τὰς ἀπειλάς του πρὸς τὸν ἀνακριτὴν κ. Σαρτζετάκην καὶ τὸν εἰσαγγελέα Μπούτην εἶχε χαρακτηρίσει τὰς προφυλακίσεις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ὡς ἐθνικὸν ἔγκλημα.

Εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὁ κ. Φλῶρος ἀναφέρει ὅτι καὶ ἡ στάσις τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Μαυρομιχάλη εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν δὲν ὑπῆρξεν ἄψογος.

Ὁ κ. Φλῶρος τονίζει περαιτέρω ὅτι ἐκ τῆς ἐρεύνης «διεπίστωσα ὅτι ἔλαβον χώραν ἐνέργειαι αἱ ὁποῖαι ἦσαν πρόσφοροι νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἔργον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων, ὅπως ἀποφανθοῦν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως».

Συνεπείᾳ παραγγελιῶν τοῦ εἰσαγγελέως ὁ ἀνακριτὴς κ. Σαρτζετάκης ἤρχισε τὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Λαμπράκη. Ἀκολούθως ὁ κ. Φλῶρος τονίζει ὅτι τὴν 10ην Ἰουνίου 1963 ἀφίχθη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόλλιας, ὅστις συνέστησεν εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὅπως μὴ ἐνεργηθῇ ἑνιαίως ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις, περαιτέρω δὲ συνέστησεν εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὅπως ἐπὶ τῷ τέλει ταχέως τερματισμοῦ τῆς ὑποθέσεως προχωρήσῃ εἰς τὴν περαίωσιν τῶν ὑποθέσεων ἀνθρωποκτονίας Λαμπράκη καὶ σωματικῆς βλάβης Τσαρουχᾶ, ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν προφυλάκισιν τῶν ἤδη φυσικῶν αὐτουργῶν παραπεμπομένων εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον προκύψει μετέπειτα στοιχεῖα παραπομπῆς καὶ ἄλλων προσώπων ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ ἤθελε γίνει ἡ ἕνωσις τῶν ὑποθέσεων. Καὶ ἀφοῦ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑποδείξεις καὶ συστάσεις ὁ κ. Κόλλιας ἐξέφρασε τὴν γνώμην πρὸς τὸν ἀνακριτήν, ὅτι μᾶλλον τὸ «στραπατσάρισμα» καὶ ὄχι ἡ θανάτωσις τοῦ Λαμπράκη ἐσκοπεῖτο καὶ ὅτι ὁ μάρτυς Σωτηρχόπουλος ἐψεύδετο, λέγων ὅτι ὑπέστη ἐπίθεσιν ἕνεκα τῆς καταθέσεως του ἔκαμε πρὸς τὸν ἀνακριτὴν καὶ τὴν ἑξῆς σύστασιν, προφανῶς διὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ εἰς τὸ ἔργον του: «Ἐὰν προκύψουν ὑπόνοιαι ἐνοχῆς εἰς βάρος μου μὴ διστάσετε νὰ μὲ συλλάβετε».

Ἡ ἄσκησις ποινικῆς διώξεως ἐπὶ ψευδῆ καταμηνύσει κατὰ τοῦ μάρτυρος Σωτηρχοπούλου, ἀληθῶς καταγγείλαντος ὅτι ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐγένετο τῇ παρεμβάσει τοῦ τότε ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόλλια. Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν προφυλάκισιν τοῦ Καπελώνη ἔλαβε χώραν τηλεφωνικὴ συνδιάλεξις μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κόλλια καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Σαρτζετάκη. Ὁ κ. Κόλλιας ἠρώτησε τὸν κ. ἀνακριτήν: «Πότε ἐπὶ τέλους θὰ τελειώσῃς μὲ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη;» Εἰς ἀπάντησιν τοῦ κ. Σαρτζετάκη ὅτι θὰ τελειώσῃ ἐντὸς τοῦ μηνός, δηλαδὴ τοῦ Αὐγούστου, ὁ κ. Κόλλιας εἶπε: «Κύριε Σαρτζετάκη ἐξηπατήσατε τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, διότι εἴχατε ὑποσχεθῆ ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐπερατοῦτο ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου καὶ τώρα μοῦ ὁμιλεῖτε διὰ τὸν Αὔγουστον. Τί ἐπὶ τέλους κάνετε; Ὁ κ. Σαρτζετάκης ἐδέχθη ἐπίσης αὐστηρὰς παρατηρήσεις διὰ τὴν μὴ περαίωσιν τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὸν μὴ χειρισμὸν τῆς ὑποθέσεως εἰς δύο. Ὁ κ. Κόλλιας εἶπε ἐπίσης: «Μὰ ἐπὶ τέλους ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε; Μὲ τί ἀσχολεῖσθε; Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι μὲ τὸ ἂν ἐξετάζετε συνεχῶς μάρτυρας ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ παραπλανηθῆτε;».

Σχετικῶς μὲ τὰς πληροφορίας τοῦ Τύπου περὶ ἐκδόσεως καὶ νέων ἐνταλμάτων τοῦ εἶπε: «Μὰ τί εἶναι αὐτὰ ποὺ γράφουν περὶ ἐκδόσεως ἄλλων ἐνταλμάτων; Βγάλτε τα ἐπὶ τέλους νὰ ἡσυχάσωμεν». Καὶ συνέχισεν ὁ κ. Κόλλιας: «Διατὶ ἐξεδώσατε ἔνταλμα συλλήψεως καὶ προφυλακίσεως ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς (δηλ. τοῦ Καπελώνη;) Δὲν εἴχαμε συμφωνήσει νὰ προφυλακίζωνται ἀξιωματικοὶ ὅταν εἶναι βεβαία ἡ καταδίκη των;».

Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Μπούτης διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ἵνα μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην ἐπεσκέφθη τὴν 31ην Ἰουλίου 1963 τὸν κ. Κόλλιαν, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων εἶπε πρὸς αὐτόν:

«Θὰ λογοδοτήσουν σὲ μένα οἱ Σαρτζετάκηδες, Παπαντωνῆδες καὶ Μανδραπήλιδες, πήγαινε νὰ προστεθῇς καὶ σὺ σὲ αὐτούς».

Τέλος ὁ κ. Φλῶρος τονίζει ὅτι ἡ στάσις τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ὁποία ἐξετέθη ἀνωτέρω δὲν προεκάλεσε τὴν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ ὁποῖος τότε εἶχε τὴν ἰδιότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἐδόθη οὕτω ἡ ἀφορμὴ νὰ σχηματισθοῦν ἰδέαι πᾶν ἄλλο ἢ ἐποικοδομητικαὶ τοῦ κύρους τῆς Δικαιοσύνης.

Μένει ἀμείωτος ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν δικαιοσύνην

Ἡ ἔκθεσις ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν Δικαιοσύνης κ. Πολυχρονίδην ὑπὸ τοῦ κ. Φλώρου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν τονίζει ὅτι τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῇ ἐκθέσει ἔχουν ἐπισύρει τὴν ἐπιβαλλομένην προσοχήν του καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι μετ' ἐπισταμένην μελέτην ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον της πιστεύουσα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἐν τῷ συνόλῳ της πάντοτε ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς της.

ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑΣ κατεστράφη ἐκ σεισμοῦ

Ἀλλεπάλληλοι δονήσεις ἐνῷ ἔπιπτε χιόνι καὶ ἡ θερμοκρασία ἦτο 4 ὑπὸ τὸ μηδέν

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ 300 ΑΤΟΜΑ

ΦΑΙΡΜΠΑΝΓΚΣ, (Ἀλάσκα). Ἀλλεπάλληλοι τρομακτικῆς ἰσχύος σεισμικαὶ δονήσεις κατέστρεψαν τὴν πόλιν Ἀνκορέητζ τῆς Ἀλάσκας. Ὑπάρχουν 300 περίπου νεκροὶ καὶ ἑκατοντάδες τραυματιῶν. Τὰ κτίρια τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς Ἀνκορέητζ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῆς Ἀλάσκας, ἰσοπεδώθησαν. Αἱ τηλεπικοινωνίαι καὶ ἡ παροχὴ ρεύματος διεκόπησαν.

Ὁ πύργος ἐλέγχου τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἀνκορέητζ κατέρρευσεν ἐνῷ κατεστράφη ὁ διάδρομος προσγειώσεως αὐτοῦ ἐπὶ μήκους 3.000 ποδῶν.

Μεγάλαι ζημίαι προεκλήθησαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀλάσκας. Ἡ πόλις Στούαρτ κατεστράφη κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ φλέγεται.

Ἕνα δεξαμενόπλοιον εἰς τὸν λιμένα τοῦ κόλπου τῆς Ἀλάσκας ἀνεφλέγη καὶ κατεστράφη ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι ἡ ναυτικὴ βάσις εἰς Κόντιακ Σίτυ νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἀνκορέητζ ἐξεκενώθη διὰ τὸν φόβον παλιρροιακοῦ κύματος.

Εἰς τὴν ἀεροπορικὴν βάσιν Ἐλμέντορφ πλησίον τοῦ Ἀνκορέητζ κατεστράφησαν πολλὰ ἀεροσκάφη εὑρισκόμενα ἐκεῖ ἡ βάσις ὅμως δὲν ἐξεκενώθη.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ θερμοκρασία ἔχει κατέλθει εἰς τοὺς 4 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐνῷ συνεχῶς πίπτει χιών.

Τὸ ἐπίκεντρον τῆς δονήσεως εὑρίσκεται εἰς Γιακοτάτ, τῆς Ἀλάσκας.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Τὴν ἰδίαν περίπου στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσημειώθη ἡ μεγάλη σεισμικὴ δόνησις εἰς Ἀλάσκαν ἡ γῆ ἐδονήθη καὶ εἰς τὴν Λουϊζιάναν, ὅπου αἰφνιδίως εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ὅρμους ἀνυψώθησαν κύματα ὕψους ἓξ ποδῶν.

Μερικὰ μικρὰ πλοιάρια ἀνετράπησαν ἢ συνεθλίβησαν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν θύματα.

«Τὸ ὕδωρ ὑψώθηκε ἓξ περίπου πόδια περισσότερον ἀπὸ τὸ κανονικόν, ἐντελῶς στὰ ξαφνικά» ἐδήλωσεν εἷς νυκτοφύλαξ εἰς ἐργοστάσιον ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς διώρυγος τῆς Νέας Ὀρλεάνης.

«Ἦταν μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἄγριες σκηνὲς ποὺ εἶδα, προσέθεσε. Τὸ νερὸ ἔβραζε, οἱ βάρκες ἄρχισαν νὰ μετακινοῦνται καὶ τὰ ἀγκυροβόλια νὰ σπάζουν».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ σεισμογραφικοῦ σταθμοῦ τῆς πόλεως Μόμπιλ τῆς Ἀλαμπάμας ἐδήλωσεν ὅτι ὁ σεισμὸς ποὺ ἔπληξε τὴν Ἀλάσκαν ὑπῆρξε τεραστίας ἐντάσεως, ὀφείλεται δὲ εἰς παράδοξα φαινόμενα κατὰ μῆκος Λουϊζιάνας καὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Τέξας.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς τῆς Μόμπιλ μετεκινήθη εἰς τὴν πραγματικότητα κατὰ μίαν ἴντσαν.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Χαβάης καὶ τῆς Ἰαπωνίας εἰδοποιήθησαν ὅτι παλιρροιακὸν κῦμα δημιουργηθὲν ἐκ τῶν σεισμῶν θὰ πλήξῃ τὰς ἀκτάς των. Κατόπιν τούτου ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων ἐκ τοῦ παλιρροιακοῦ κύματος.

Ὁ κυβερνήτης τῆς Χονολουλοῦ ἀπηύθυνεν ἀπὸ ραδιοφώνου ἐπείγουσαν ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους ὅπως ἀνέλθουν εἰς ὑψίπεδα τῶν νήσων.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΛΑΩΝ

Ἀποδεικνύουν συγγενῆ νοοτροπίαν καὶ ἀλληλεπιδράσεις

ΘΑ ΕΚΔΟΘΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ. Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956, εἷς «Σύλλογος πρὸς διατήρησιν τῶν μύθων τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν». Κατ' αὐτάς, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν Καρλσρούην τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τὸ 10ον συνέδριον τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μῦθοι καὶ ἀφηγηταὶ αὐτῶν». Διὰ νὰ ἀνταπεξέλθῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὴν εὐγενῆ ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε, εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἀνταλλαγὴν γνωμῶν καὶ ἀπόψεων μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν Ἰνστιτούτων ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ὡς καὶ μετὰ τῶν Ἰνστιτούτων πέραν τοῦ «Σιδηροῦ Παραπετάσματος». Συνεργάται καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Συλλόγου εἶναι ἐπιστήμονες ἐξ ὅλων τῶν κρατῶν, διότι ἡ ἔρευνα καὶ δημοσίευσις λαϊκῶν μύθων ἀποτελεῖ μίαν πολύτιμον ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν.

Ὅστις ἀσχολεῖται νὰ εὕρῃ τὴν ἀρχὴν τῶν παλαιῶν παραμυθιῶν καὶ μύθων, ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ὅλην τὴν γῆν. Ἀποκαλύπτει συνδέσεις καὶ δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἐπιδράσεις λαοῦ πρὸς λαόν, ἠπείρου πρὸς ἤπειρον, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ εὑρεθοῦν εἰς ἄλλον τομέα. Τὰ παραμύθια εἶναι οἱ «αὐτόπται μάρτυρες» τῶν ἱστορικῶν καὶ ἐθναλογικῶν κοινῶν στοιχείων τῶν λαῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποτελοῦν ἓν διπλοῦν εἰς ἀξίαν ἀπόκτημα. Ὁδηγοῦν εἰς ἓν ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται κανεὶς νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐννοηθῇ, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑφίστανται σύνορα χωρῶν.

Εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν ὑπάρχουν τὰ ἴδια παραμύθια μὲ γίγαντες καὶ νάνους, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὴν Δανίαν εἶναι γνωστὴ ἡ σταχτοπούτα καὶ εἰς τὴν Σκωτίαν καὶ Ἀγγλίαν τὰ «νανουρίσματα» τῶν παιδιῶν εἶναι τραγούδια ἀπὸ παραμύθια τοῦ Γκρίμ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα πολὺ παλαιότερα. Οἱ λαοὶ οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν Βαλτικὴν καὶ εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, εἶναι συγγενεῖς καὶ αἱ σχέσεις των πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ ἐμπόριον φθάνουν πέραν τῶν ἐτῶν τῆς ἱστορίας. Εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, διεδόθησαν ἐπίσης παραμύθια ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Κίνας καὶ ἐξ Ἀφρικῆς διὰ τῶν Σταυροφόρων, τῶν ἐμπόρων καὶ διὰ τοῦ ταξιδεύοντος πληθυσμοῦ.

Ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ πορεία παρομοίων παραμυθιῶν εἶναι συχνὰ πολύπλοκος καὶ ἀπίστευτος ἡ μεταλλαγὴ τὴν ὁποίαν ὑφίστανται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου. Ὁ «Σύλλογος πρὸς διατήρησιν τῶν μύθων» διεκρίθη ἰδιαιτέρως εἰς τὴν δημοσίευσιν ὕλης ἐκ γνησίων πηγῶν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἕως τώρα προσιτή, εἴτε τελείως ἄγνωστος. Ὁ σύλλογος εἶναι ἐκδότης τεσσάρων σειρῶν βιβλίων: 1. Παραμύθια τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον καὶ εἰς γερμανικὴν μετάφρασιν. 2. Συνάντησις τῶν λαῶν εἰς τὰ παραμύθια, ὅπου καταφαίνονται ἀπὸ παλαιὰς λαϊκὰς ἀφηγήσεις, τὰ συγγενῆ βιώματα καὶ ἐντυπώσεις τοῦ τρόπου σκέπτεσθαι καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν λαῶν τῆς Δύσεως. 3. Παραμύθια ἐκ τῆς γερμανικῆς φύσεως τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς διάλεκτον. Καὶ 4. ἀναμένεται ἡ ἔκδοσις δύο νέων τόμων «Γερμανία—Δανία» καὶ «Γερμανία—Ἑλβετία». Ἑτοιμάζεται δὲ ἡ ἔκδοσις καὶ ἑνὸς ἄλλου τόμου ἀφιερωμένου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1961 ἐδημοσιεύθη ἓν ἀνάλογον βιβλίον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΙΤΟ ΟΥΛΡΙΧ